

JUSTITSMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 25. februar 2009
Kontor: Dyrevelfærdskontoret
Sagsnr.: 2009-150-1017
Dok.: MJO41287

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 386 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 28. januar 2009. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Marlene Harpsøe (DF).

Brian Mikkelsen

/

Cristina A. Gulisano

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 386 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Finder ministeren det rimeligt og dyreetisk forsvarligt, at man på Århus Universitet foretager forsøg med halekupering af grise med henblik på at påvise dyrets smerte ved dette indgreb, og vil ministeren gribe ind for at få stoppet forsøget?”

Svar:

Det følger af § 1, stk. 1, i lov om dyreforsøg, at anvendelse af hvirveldyr til forsøg, der må formodes at være forbundet med smerte, lidelse, angst eller varigt mén for dyrene (dyreforsøg), kun må ske med tilladelse fra Dyreforsøgstilsynet. Tilsynets afgørelser kan efter lovens § 13 ikke indbringes for anden administrativ myndighed (herunder Justitsministeriet).

På den anførte baggrund har Justitsministeriet til brug for besvarelsen indhentet en udtalelse fra Dyreforsøgstilsynet, der i relation til den konkrete sag har oplyst følgende:

”Rådet for Dyreforsøg traf på rådsmødet den 13. maj 2005 afgørelse om at meddele tilladelse til i overensstemmelse med en nærmere specificeret ansøgning at udføre forsøg med halekupering af grise. Tilladelsen blev oprindelig meddelt for et tidsrum af 3 år, men er ved brev af 11. april 2008 efter ansøgning forlænget i 2 år yderligere.

I ansøgningen om tilladelse til at udføre dyreforsøg var det anført, at formålet med dyreforsøget ville være at klarlægge, om forskellige grader af halekupering ville påvirke forekomsten af halebid, aggression, grisenes kommunikation og tilvækst under produktionsforhold. Af ansøgningen og det medsendte baggrundsmateriale fremgik det, at halekupering mentes at nedsætte risikoen for halebid, men at der ikke var entydig dokumentation for, at halekupering rent faktisk reducerer forekomsten af halebid i en besætning, og at der var undersøgelser, der havde vist, at halekupering faktisk kunne have en negativ effekt på andelen af halebidte grise i en besætning.

Det fremgik endvidere af ansøgningen og det medsendte materiale, at et antal grise ville blive inddelt i fire behandlingsgrupper, hvoraf en gruppe ikke ville blive udsat for halekupering, en gruppe ville få kuperet en fjerdedel af halen, en gruppe ville få kuperet halvdelen af halen, og den sidste gruppe ville få kuperet tre fjerdedele af halen.

Formålet med forsøget var ikke – som anført i spørgsmål 386 – at påvise, at halekupering påfører grisen smerte, men at undersøge, om halekupering i det hele taget begrænser forekomsten af halebid

i en besætning, og om graden af halekupering (en fjerdedel, halvdelen eller tre fjerdedele af halen) er af betydning for forekomsten af halebid.

Det kan oplyses, at halekupering af svin i henhold til § 4 i bekendtgørelse nr. 324 af 6. maj 2003 om halekupering og kastration af dyr som udgangspunkt er forbudt. Pattegrise kan dog efter bekendtgørelsen halekuperes inden for dyrets 2.-4. levedøgn, hvis der er dokumentation for, at der på bedriften er sket skader på haler som følge af, at kupering ikke er foretaget. Halen skal kuperes mindst muligt, og der må højst kuperes indtil halvdelen af den.

Der er relativt ofte problemer med forekomst af halebid i svinebesætninger, og halebid påfører grisene smerte og ubehag. Der foregår derfor i praksis halekupering i danske svinebesætninger i et ikke ringe omfang.

Rådet for Dyreforsøg fandt på baggrund af den relativt udbredte anvendelse af halekupering sammenholdt med den manglende eksakte viden om effekten af halekupering og om betydningen af omfanget af halekuperingen, at betingelserne for at opnå tilladelse til det ansøgte dyreforsøg var opfyldt. Rådet bemærker i den forbindelse, at resultaterne fra de nævnte dyreforsøg vil kunne danne baggrund for en vurdering af, om halekupering af grise fortsat vil skulle kunne gennemføres i besætninger med stor forekomst af halebid, og – i givet fald – om kupering af halvdelen af halen er det rigtige indgreb.”